

GOVOR POSLANCA DRŽAVNEGA ZBORA REPUBLIKE SLOVENIJE JANEZA CIGLERJA KRALJA OB 1. MAJU – PRAZNIKU DELA

Spoštovane državljanke in državljani,
cenjeni delavci in delavke,
dragi vsi, ki nam je delo vrednota,

danes praznujemo praznik dela – dan, ki je globoko zasidran v našo zgodovino in našo kolektivno zavest. A naj bo to tudi dan, ko pogledamo naprej, z realnostjo v očeh in odgovornostjo v srcu.

Na praznik dela se delavci po vsem svetu spominjajo zatrtja delavskih protestov v Chicagu 1. maja 1886. Tamkajšnji delavci so zahtevali osemurni delovnik, v spopadu s policijo je bilo ubitih več ljudi. Vsakoletne demonstracije v spomin na te dogodke so sčasoma prerasle v proslave. Ena od teh je tudi današnja, naša.

Delo ni nekaj samoumevnega. Ni zgolj nujnost, ki jo prenašamo iz dneva v dan. Delo je temelj človekovega dostojanstva, vir ustvarjalnosti in izpolnitve. Delo je to, kar človeka uči reda, zanesljivosti, vztrajnosti. Je most med posameznikom in skupnostjo, saj k skupnemu dobremu lahko prispevamo le, če vsak izmed nas opravlja svoj del.

V naši viziji Slovenije, ki temelji na občečloveških vrednotah svobode, pravičnosti in solidarnosti, spoštujemo tiste, ki ne čakajo na rešitve od zunaj, temveč prevzamejo odgovornost za svoje življenje. Vsak, ki sleherno jutro vstane, dela, ustvarja, vzgaja, skrbi za nekoga ali nekaj, je temelj naše skupnosti. Teh ljudi ni na naslovnica časopisov, a so pravi junaki vsakdana. Brez njih ni napredka.

A ne smemo si zatiskati oči pred dejanskimi problemi, ki jih čuti vedno več ljudi.

Veliko mladih danes ne more zaživeti samostojnega življenja. So izobraženi, delavni, z voljo in idejami, a pogosto ostajajo ujeti v začasne zaposlitve, negotove pogodbe, nizke plače. Zaradi visokih cen stanovanj ne morejo priti do lastnega doma, zato predolgo ostajajo pri starših – ne iz lagodnosti, temveč iz nuje.

To ni samo osebna stiska posameznika – to je opozorilo celotni družbi. Če mladi ne morejo ustvariti doma, si težje ustvarijo družino. In če ne gradimo družin, če ne vlagamo v prihodnost – potem kot narod izgubljammo svojo prihodnjo moč.

Potrebujemo drznejšo, dolgoročno stanovanjsko politiko. Država mora stopiti v vlogo, ki bo omogočila mladim dostop do prvega doma – ne z birokracijo in preprekami, temveč z rešitvami. Potrebujemo pogumno družinsko politiko, ki bo spoštovala odločitev za življenje in družino. Ne smemo več razmišljati v okvirih “minimalnega”, temveč v okvirih “možnega”. Čas je za voditelje, ki gledajo dlje kot do naslednjih volitev.

Spoštovani,

vse bolj se soočamo tudi z dejstvom, da nas je vedno manj. Manj je tistih, ki delajo, in vedno več tistih, ki potrebujejo podporo. To ni zgolj demografska težava – to je vprašanje odgovornosti, solidarnosti in trajnostnosti našega sistema. Če želimo ohraniti kakovostne javne storitve, dostojne pokojnine in socialno varnost, potem moramo nujno okrepiti delo – njegovo vrednost in privlačnost. Vsako delo mora biti cenjeno. Vsak, ki dela, mora imeti možnost za dostojno življenje.

A ta misel misel ni brezčutna. Nasprotno – verjamemo, da je moč skupnosti v tem, da ne pusti nikogar zadaj. Tisti, ki so oslabei, ki so bolni, ki so utrujeni – jih ne smemo potisniti na rob. A pomoč mora biti usmerjena in odgovorna, da krepi, ne da izrablja. Solidarnost ni miloščina – je izraz skupnega spoštovanja do vsakega človeka.

Spoštovani zbrani,

1. maj naj ne bo samo dan spominjanja, temveč dan odločnosti. Odločnosti, da postavimo delo na prvo mesto. Da zaščitimo človeka, ki vstaja zgodaj in pozno leže. Da ustvarimo pogoje, v katerih bo odgovorno življenje spet vrednota – in ne breme.

Naj današnji praznik ne mine le v besedah, ampak v pogumu, da si upamo ustvarjati prihodnost, v kateri bo delo spoštovano, odgovornost priznana in dostojanstvo vsakega človeka varovano.

Želim vam ponosen in vesel praznik dela!

Naj živi pošteno delo, naj živi odgovorna Slovenija

Živel 1. maj!